

TĚLOCVIČNÉ ODPOLEDNE oslava skrbeňského sportu

V sobotu 4. června se Farská zahrada naplnila do posledního místečka. Důvodem bylo „Tělocvičné odpoledne“ uspořádané při příležitosti 100. výročí založení TJ Sokol Skrbeň.

S přípravami bylo započato již v lednu, kdy se z popudu obecního úřadu sešli aktéři jednotlivých sportů a tělocvičných aktivit a začali diskutovat o tom, zda 100. jubileum připomenout a jakou formou. Od samého začátku se pořadatelé shodli, že smyslem není připomenout jen historii Tělocvičné jednoty Sokol, ale ukázat i veškeré tělocvičné snažení provozované v současné době ve Skrbeni, ať už organizovaně nebo spontánně, bez začlenění do nějakého spolku. Mnozí byli nakonec překvapeni, jak pestré toto

snažení bylo, je a doufejme i bude. Myšlenka postupně získávala další a další příznivce, byl sestaven program a zvolen termín. Cvičenci „pilovali“ svá vystoupení, pracovalo se na technickém a organizačním zajištění akce.

O tom, že se na oslavy lidé ve Skrbeni těšili svědčí i to, že mnozí přicházeli do Farské zahrady více než hodinu před začátkem. Brzy se areál zcela zaplnil, sešlo se odhadem přes tři sta lidí.

Po několika slavnostních sokolských fanfárách a pochodech všechny přítomné krátce přivítal starosta obce. Po něm se moderování celé slavnosti ujala redaktorka Českého rozhlasu Olomouc paní Ivanová. Jako první uvedla vystoupení dětí ze skrbeňské mateřské školy. Tam se věnují i netradičním tělovýchovným aktivitám – paní učitelka Halová děti seznamuje se základy jógy pro nejmenší, tzv. „Jógalingou“. Právě tímto cvičením mateřinka zahájila své vystoupení. Diváci pozorně sledovali, jak se děti dokázaly

při józe soustředit. Po uklidňující józe tytéž děti předvedly veselé cvičení při písničce „Když jde malý bobr spát“. Malí cvičenci se líbili i díky tomu, že na sobě měli stejná trička s Večerníčkem, která dostali o týden dříve při „Večerníkově dni“, uspořádaném pro ně několika rodiči ve spolupráci s personálem mateřské školy.

Začíná se průpravnými cvičeními připravujícími tělo před vlastní pohybovou činností - je třeba se protáhnout, rozhybat, posílit. Svůj prostor dostává gymnastika, tedy cvičení s náčiním a na náradí, dále atletika, pohybové hry a rytmická a kondiční cvičení s hudbou. Kromě toho mají školáci ve Skrbeni ještě kroužek sportovních her, jezdí pravidelně

Po zaslouženém potlesku je vystřídali starší kamarádi – žáci skrbeňské základní školy.

Tělocviku se samozřejmě věnují v rámci školního rozvrhu. A protože je potřebné, aby se děti rozvíjely všestranně, tak i školní tělocvik je všestranně zaměřený.

na plavecký stadion a v závěru školního roku na školu v přírodě, kde o zdravý pohyb rovněž není nouze a současně objevují zajímavá místa Jeseníků – v předchozích letech byli ve škole v přírodě například v Lipové, v Javorníku, Vernířovicích, Račím údolí. Na letošní rok si naplánovali pobyt ve Velkých Losinách. Jejich program měl hned několik částí. Zahájili countrytanečkem, po něm chlapci ze 4. a 5. třídy sehráli malou ukázkou florbalového zápasu. Poté vystoupila děvčata se zumbou, žáci 2. a 3. třídy předvedli sletové cvičení se stuhami a lavičkami na hudbu Jaroslava Uhlíře, závěr patřil děvčatům ze 4. a 5. třídy, která si připravila cvičení s obručemi na píseň „Svět je malá škola“.

Jak známo, nejpopulárnějším sportem v našich zemích je kopaná. Snad proto, že ve Skrbeni není hřiště odpovídajících rozměrů, nevznikl zde fotbalový oddíl. Nicméně hraje se zde tzv. malá kopaná. První turnaje v tomto sportu se konaly ve Skrbeni na počátku 70. let.

Zájem o malou kopanou narůstal a když se okresní soutěž rozšířila o další ligu, přihlásilo se do ní první skrbeňské družstvo – pod názvem Sempra Skrbeň. Po roce 1989, kdy některé firmy zanikly a naopak kdy začaly vznikat první soukromé firmy a jejich majitelé část svých zisků začali poskytovat na podporu sportu, změnil se název tohoto družstva na AUTODEMONT. Jeho sponzorem se stal pan Vlastimil Sedláček z Horky. Současně vzniklo další družstvo s názvem SOKOL Skrbeň, později TIMPE Skrbeň sponzorované panem Ladislavem Plhákem.

V roce 1994 vzniklo třetí družstvo, jehož název byl HOSNNA Skrbeň. Název je zkratkou důležité instituce – Hospoda na Návse, sponzorem byl pan Roman Ruffer.

V současné době hrají za Skrbeň dvě družstva, a to 1. FC Skrbeň a Sokol Skrbeň.

Na předvedení fotbalového zápasu samozřejmě nebylo dost času ani místa, proto kopanou připomněla pouze soutěž dvou dobrovolníků z obecního v kopu na branku. Vždyť

v kopané jsou nejdůležitější právě góly. Branka byla mnohem menší, než ta fotbalová, kopalo se na branku pro florbal z vybavení školní tělocvičny. I míč byl použit menší, jen tenisový. Vítěz i jeho soupeři si mohli vybrat některou z cen, které soutěžícím věnovala Místní akční skupina Moravská cesta, jejíž je obec Skrbeň zakládajícím členem. Toto občanské sdružení zapůjčilo rovněž ozvučovací aparaturu, kterou s přehledem obsluhoval pan Vladimír Bodlák, jinak „tahoun“ přípravy celé akce.

Nyní si dovolíme malé odbočení ke sportu, který na tělocvičném odpoledni představen nebyl, ale který byl ve Skrbeni svého času dosti populární. Tímto sportem je česká házená.

Její oddíl byl při TJ Sokol Skrbeň založen v roce 1957. Trenérem byl Josef Javůrek. Všichni členové házenkářského družstva se scházeli pravidelně na tréninku a zápasech. Hrál se okresní a krajský přebor. Dresy si hráči hradili sami, na občerstvení přispíval Sokol. V naší skupině

hráli např. Železářny Olomouc, cementárna Hranice, Horní Moštěnice, Dukla Horka nad Moravou a Strojírny Přerov. V roce 1958 se trenérem stal pan Otakar Otásek, který hrával za Duklu Horka, kde založil rovněž družstvo žen. Bylo složeno z žen ze Skrbeně, Horky a Chomoutova a i ony hrály okresní přebor. Na zápasy se jezdilo vlastními motorovými prostředky. Každý úspěch v soutěži byl vždy řádně oslaven. Družstvo házené se však po krátké době rozpadlo, protože někteří členové nastoupili na základní vojenskou službu a po navracení do civilu se již nepodařilo dát družstvo dohromady. Tím česká házená v organizaci Sokol Skrbeň skončila i přesto, že každý zápas byl obyvateli Skrbeně v hojném počtu navštěvován.

Dalším velmi populárním sportem je lední hokej.

Připomeňme, že místní kluziště bylo poprvé v provozu již v roce 1930, dokonce osvětlené. Od té doby se hokej provozoval v různých dobách na různé úrovni, samozřejmě i v závislosti na počasí.

Po létech, kdy se hrály spíše přátelské a příležitostné zápasy se skrbeňské družstvo v roce 1978 přihlásilo do soutěže, tehdy do odborářské ligy jako STS Skrbeň, o rok později Sempra Skrbeň, od roku 1984 pod hlavičkou ZTS ROH Olomouc.

Sezónou 2001/2002 započala další etapa – pod názvem HC Dektrade Skrbeň v rámci Olomoucké amatérské ligy. Zápasy se odehrávají na zimních stadionech v Olomouci, Šternberku, Uničově a Prostějově. Po celou dobu se toto družstvo pohybovalo v horních patrech tabulky. Doposud nejlepšího umístění bylo dosaženo v sezóně 2006/2007 – II. místo a pohár pro nejlepšího gólmana sezóny.

I v hokeji záleží především na vstřelených brankách.

Proto byli opět vyzváni dva dobrovolníci, kteří se snažili hokejkou vstřelit tenisový míček do malé branky. Nebylo to ale jednoduché.

Na branky se hraje i ve sportu, který se sice ve Skrbeni neprovozuje, ale kterému se někteří skrbeňáci věnují. Je

to kolová. Ukázku tohoto sportu předvedli otec a syn Vokurkovi se svým kolegou z oddílu TJ Milo Olomouc, za který všichni tři hrají.

Kopaná, ať už velká či malá, vyžaduje velké hřiště a pokud možno příznivé počasí. Jiný sport, který se ve Skrbeni provozuje, stolní tenis, potřebuje přiměřeně velkou místnost a dá se hrát po celý rok. První zmínka o stolním tenisu ve Skrbeni je z roku 1965, vedoucím oddílu byl pan Karel Ševčík. Hrávalo se v obecním sále, v dnes již shořelé „boudě“ a od roku 1989 v herně, kterou si členové Sokola na hřišti postavili. Počet aktivních hráčů i soutěže, do nichž byli zapojeni, se vyvíjel. Od roku 1976 byl vedoucím oddílu pan Miroslav Kovařík. Pod jeho vedením oddíl hrával v rámci okresního přeboru. Nyní se schází skupina hráčů jen tak, pro radost. V obdobném duchu se odehrávají tradiční vánoční turnaje.

Stolní tenis měl být připomenut tím, že další dva dobrovolníci zdolají „překážkovou dráhu“ s pinpongovým míčkem na raketě. Z důvodu určitého časového skluzu a pod hrozbou blížící se bouřky byl tento bod z programu vypuštěn.

Následovalo vystoupení určené silným svalům. V každém sportu je totiž nutno posilovat, dá se posilovat i jen tak, pro celkovou fyzickou zdatnost. Proto bývá posilovna v herně na hřišti docela často využívána, obzvláště po nedávném doplnění o kvalitní posilovací stroje, které pro

skrbeňskou posilovnu obstaral pan Milan Fišer. Posilovna byla v části herny na hřišti vybudována na popud pana Romana Ruffera. V průběhu doby s přispěním jednotlivců a obce bylo a je stále rozšiřováno její vybavení. V současné době je posilovna vybavena posilovacími stroji pro cvičení téměř celého těla a je hojně využívána především mladou generací. Správcem posilovny je pan Antonín Protivánek.

Na cvičební plochu byla přinesena lavice pro benchový zdvih s poměrně těžkou činkou. Pro odvážlivce, který ji měl zvednout, byl připraven poukaz na pivo zdarma natočené profesionální rukou samotného otce myšlenky založení posilovny, pana Ruffera. Přihlásil se pan Radek Brokeš, který úkol splnil a poukázku posléze využil

Řada sportů, například aerobic, se neobejde bez hudebního doprovodu. Její výběr je velice důležitý a ovlivňuje intenzitu i atmosféru cvičení. Používají se zde krokové variace, pro které je speciální názvosloví. Ve Skrbeni začalo cvičení aerobiku kolem roku 1985 a vyšlo z potřeby umožnit cvičení i ženám a dívkám mladších ročníků. Cvičilo se pod vedením různých cvičitelek – Jany Protivánkové –Nepustilové, Jany Kohoutové, Bány Mošové a Gabriely Lounové. Typ cvičení nebyl vyhrazen. Záleželo na zkušenosti cvičitelek – obvykle to byl typ taneční (funky aerobic) nebo posilovací (step bend), při kterém se používá krátká guma. V současné době se cvičí 1 x týdně a to se zaměřením na posilování horních dolních končetin – tzv. step tone.

Aerobic na soutěžní úrovni provozuje Kristýnka Mánková a právě ona tento sport předvedla. Sklidila zasloužený potlesk.

V tu chvíli se ke svému vystoupení již připravovaly seniorky z Horky nad Moravou. Proč právě z Horky? Připomínáme-li si totiž výročí založení skrbeňského Sokola, nutno zmínit, že impulsem k tomu byla cvičební hodina, kterou ve Skrbeni předvedli zájemcům Sokol z Horky, kam původně chodila cvičit i část skrbeňáků. Jakýmsi dokladem trvajících spolupráce a dobrých sousedských vztahů je tedy i účast horeckých cvičenek na skrbeňských oslavách. Svým

vystoupením doprovázeným písničkou Holky z naší školky, navíc v působivých kostýmech, dokázaly, že cvičit se dá v každém věku, vesele a s velkou chutí.

Bezprostředně po nich nastoupily na cvičební plochu seniorky ze Skrbeně. I ony se přes svůj věk stále cítí mladé a dokazují to pravidelným cvičením již deset let. Mnohé z nich cvičily na spartakiádě už jako dorostenky a od roku

1960 ani jednu spartakiádu nevynechaly. Pro toto slavnostní odpoledne si připravily skladbu Michala Davida Poupata, i když – jak samy říkají - již poněkud rozvinutá. Přesto doufaly, že se bude jejich cvičení líbit a sklidí potlesk. Doufaly oprávněně – „holkám“ i „poupatům“ všichni nadšeně tleskali.

Program měl pokračovat celosvětovým šlágrelem – zumbou. Zumba je fitness novinka, která zahrnuje tanec a fitness v jednom. Pracuje nejčastěji s latinsko-americkou hudbou, ale také připojuje mezinárodní hudbu. Zakladatelem Zumby je Alberto Perez alias „Beto“, tanečník a zároveň instruktor aerobiku, který si jednoho dne zapomněl obvyklé CD na svou fitness hodinu a použil CD latinsko-amerických rytmů. Svou hodinu tudíž přizpůsobil této hudbě a zároveň zachoval fitness program a Zumba byla na světě. V roce 2000 se přestěhoval do USA a v roce 2001 byla založena společnost

Zumba Fitness. Zumba se rozšířila téměř do celého světa, spousta velkých států má své vlastní Zumba školitele a již velké množství oficiálních Zumba instruktorů a obrovské množství Zumba nadšenců, kteří tyto hodiny navštěvují... Co je na tyto hodiny tak táhne? No přece zábava! Zumba je hlavně zábava! A tak se Zumba dostala až k nám do Skrbeně. Zumbují malí, zumbují velcí a všichni zumbují rádi a moc je to baví.

V tu chvíli však sílící vítr přivál nad Skrbeň hrozivě vyhlížející černé mraky a bylo zřejmé, že bouřka na sebe nenechá dlouho čekat. Pod hrozbou deště a ve snaze umožnit dokončení celého programu děvčata vedená Ale-

nou Plhákovou, která se zumbou pro veřejnost ve Skrbeni začala a pravidelně s nimi cvičí, souhlasila se zkrácením svého vystoupení ze tří na dvě skladby. Ani to je však nechránilo před zmoknutím. Děvčata však cvičila s úsměvem a odhodláním a důrazně se ohradila, když jim pořadatelé ukončili hudební doprovod a vyzvali je, ať se jdou před deštěm schovat. Výzva nebyla vyslyšena, hudba musela znovu začít a zumba byla odcvičena až do konce.

Děšť poněkud polevil a proto nastoupili **hasiči**, kteří se nakonec ani vody nebojí. Jak známo, hasiči mají svůj speciální sport. Jeho disciplíny sestávají z prvků a dovedností, které hasiči potřebují při zásazích – rychlost, obratnost, sílu a vytrvalost. Tento sport se provozuje v několika kategoriích, a to se speciálním nářadím, na upravené atletické dráze i s požárním čerpadlem. Požární útok v kategorii „veteráni“ máte ve Skrbeni možnost vidět na soutěži pořádané každoročně na přelomu srpna a září. Mladí hasiči ve věku 6 až 15 let soutěží během roku v rámci soutěže Plamen, která sestává z požárního útoku, štafety dvojic, štafety 4 x 60 m, štafety dle mezinárodních směrnic CTIF a z branného závodu. Od jara do podzimu také soutěží v požárním útoku v lize mladých hasičů olomouckého okresu. Po řadu let se jim velmi obětavě věnují manželé Musálkovi. Divákům za drobného deště předvedli zkrácenou verzi štafety dvojic a rozhazování a svinování hadic.

Každý sport vyžaduje trenéry, cvičitele, lidi, kteří jsou ochotni věnovat svůj čas jiným. Lidi, kteří dokáží dát dohromady kolektiv a dovedou ho k nějakému cíli. Ani skrbeňský Sokol by se bez nich neobešel a bylo štěstím, že se jich v průběhu let našlo dost. Mnozí nebyli jen cvičiteli, byli i vychovateli, působící na své svěřence tak, že z toho často čerpali ve svém dalším životě. A to vše bez nároku na nějakou odměnu, často i bez zvláštního uznání v okolí. Tito lidé si zaslouží úctu a poděkování, třebaže je to už více let, kdy se cvičitelské činnosti věnovali. Z toho důvodu se pořadatelé slavnosti rozhodli předat pamětní listy někdejšími cvičitelům. Bohužel, neustávající dešť způsobil odliv diváků a předávat pamětní listy „pod vodou“ připadlo pořadatelům nedůstojné. Pamětní listy budou předány při nejbližší vhodné příležitosti.

Velkých úspěchů dosáhli skrbeňští cvičenci na VIII. všesokolském sletu v Praze v roce 1926, i v pozdějších letech měli mezi sebou řadu skutečně vynikajících gymnastů. K mistrovskému umění však cesta začíná od těch nejzákladnějších cviků, tzv. prostných cvičení.

V tomto duchu se na tradici Sokola pokouší navázat manželé Yvona a Vladimír Vymětalovi, kteří chodí s malými, převážně předškolními dětmi a jejich rodiči cvičit do školní tělocvičny. Jejich snahou je, aby se děti od útlého věku seznámily se základními pohybovými aktivitami jako jsou jednoduché cviky z oblasti gymnastiky a práce s míčem. Také, aby se děti a rodiče naučili setkávat za účelem pohybu a těšit se na něj. Oba organizátoři doufají, že na základě jejich aktivity si děti v budoucnu najdou sport, kterému se budou věnovat, jak v profesionálních klubech mimo obec, tak i ve sportovních spolcích organizovaných obcí.

Tímto cvičením měl být program ukončen, jako symbolické poselství někdejšími zakladatelům Sokola, že jejich myšlenky a cíle nezaknily a že v mnohém stále oslovují. Děti s odhodláním nastoupily na cvičební plochu, nebály se udělat kotoul na zmáčené zíněnce, snaživě prováděly všechny cviky, ale přivaly deště byly natolik silné, že jejich vystoupení muselo být ukončeno, i z toho důvodu, že hrozilo poškození ozvučování aparatury.

Mnoho diváků se nyní uchýlilo pod střechu Obecního sálu, kde si prohlédli obsáhlou a velmi zajímavou výstavu o historii i současnosti Sokola a řady dalších tělocvičných aktivit. Výstavu pečlivě po celý týden připravovala paní Věra Vrobelová. Využila k tomu bohatý archiv Sokola, o němž má právě ona nejlepší povědomí, a také příspěvků několika skrbeňských občanů. Soudě podle reakcí návštěvníků výstava velmi zaujala.

Tak tedy probíhalo tělocvičné odpoledne. V jeho programu nešlo připomenout úplně všechny sporty, kterým

se skrbeňáci věnovali a věnují, někteří i jako reprezentanti České republiky! Uvedme například šerm, rugby, sportovní střelbu, veslování, vodní pólo - jistě to není výčet konečný.

Očekávalo se také nějaké recesistické vystoupení vodáků. K tomuto sportu se skrbeňští dostali v roce 1987, kdy, jak se píše v sokolské kronice „Protože nebylo zprovozněno hřiště (provádění odvodnění), nehrála se malá kopaná. Devět chlapců si sami zhotovilo vory a v létě sjeli Sázavu, Berounku, Ohři a Vltavu“.

Od té doby sjeli řadu dalších řek, často i vícekrát. Letos si naplánovali výpravu na divokou vodu a do kaňonů v Rakousku a Slovinsku. Odjet měli týden po tělocvičném odpoledni. Možná z důvodu starostí s expedicí a také proto,

že zajišťovali na tělocvičném odpoledni občerstvení, si vystoupení nechali napříště.

Co říci závěrem? Zda se tělocvičné odpoledne líbilo, to musí říci především diváci. Je však zřejmé, že původně nesmělá myšlenka získala velkou podporu mnoha lidí, že se na přípravě a zajištění celé akce podíleli mnozí, bez ohledu na svou příslušnost k tomu či onomu spolku či partě, i bez ohledu na věk, že bylo co ukázat, že sport a tělovýchova ve Skrbeni má stále dost příznivců. Tak tedy „Sportu zdar“!!!

Zvláštní poděkování patří členkám seniorklubu, které napekly pro cvičence a návštěvníky výstavy pravé hanácké koláče.

♦ ♦ ♦ ♦ ♦

Vydává obec Skrbeň
se sídlem Na Návsi 2, Skrbeň,
IČO 00635693,
ev. číslo - MK ČR E 10057
e-mail: obec@skrben.cz
www.skrben.cz
Skrbeň, 27. června 2011